

menighedsrådene, som hr. Søren Krarup har. Jeg stoler åbenbart mere på dem.

Jeg mener ikke, der er tale om jubel, men der er tale om, at man mener, at man kan bruge flere præstestillinger, og at der er en fuldstændig utilfredsstillende ordning i dag med sognevælde. Det forstår jeg også at både hr. Jesper Langballe og hr. Søren Krarup er enige i er en dårlig vej at gå, og nu går vi altså en bedre vej.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg synes jo, man skal være meget forsigtig med at blande folkestyre ind i spørgsmålet om folkekirke. Der er jo dér tale om en ordning, som netop til syvende og sidst har sit udgangspunkt i evangeliets forkyndelse; der er forskel på den sandhed, der forkyndes i kirken, og så på menighedsrådenes administration. Når man vil begynde at bruge folkestyret – som jeg hører fru Birthe Rønn Hornbech gør – som en slags, jeg er lige ved at sige teologisk kategori, så er man på meget farlig vej, og så kan man meget nemt ende med netop i folkestyrets navn at ophæve folkekirken.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jeg komplet uenig i. Der er ikke mere teologisk argumentation i at stole på menighedsråd end i at stole på det danske Folketing, hvad enten der er præster eller ej herinde. Jeg synes, det er hr. Søren Krarup, der totalt blander det almindelige præstedømme sammen med folkestyret, og det er en fatal sammenblanding.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Derefter bliver det fru Karen Klint som ordfører.

Karen J. Klint (S):

Dagens lovforslag har været sendt til den traditionelle høring, og der er kommet mange svar ind. Nogle svar blev imødekommet, så lovforslaget er bedre end den første udgave – i alt fald for dem, der har fået deres indsigelser hørt. Men det kan næppe være nogen overraskelse for Folketinget eller publikum hjemme i stuerne, at Socialdemokraterne hellere havde set, at ministeren havde lyttet til de mange høringssvar, der beder om mere analyse, før lovændringer gennemføres.

Vi har i flere år talt for en lovpause og for en kompetenceudredning i og omkring folkekirken, så vi havde et bedre afsæt for en modernisering af folkekirken lovsæt – et lovsæt, som vi også forventer skal øge den decentrale beslutningskompetence i kirken, et lovsæt, der fortsat rummer et administrativt fællesskab for de forhold, der med fornuft bedst kan håndteres i fællesskabet.

Men vi ville gerne have drøftet et demokratisk opbygget fællesskab omkring Fællesfonden og pillet lidt mere ved det, som tidligere kirkeminister, fru Tove Fergo, kaldte for ministerens enevælde.

Lovforslaget i dag flytter jo godt nok nogle ting ud til menighedsråd og til andre, men det ændrer jo ikke ved ministerens monopol på stadig væk at have det sidste ord. Så vi har vel ikke gjort op med fru Tove Fergos begreb enevælde.

Mange høringssvar efterlyser som sagt mere tid til analyse før vedtagelse. Og skulle ministeren få lyst til det, så er vi meget parate til at genoverveje nogle ting, så vi kan få nogle forhold bedre belyst.

Nu skal vi i gang med udvalgsarbejdet, og jeg tror, vi får et udvalgsarbejde, der betyder, at vi ikke kan gøre tingene færdig før jul, hvis nu ministeren skulle drømme om de der 30 dage, der sådan lige i teorien kunne nås. Jeg tror, man vil gøre klogt i at vente til efter nytår, så vi får en god debat.

Jeg tror, der vil komme en række delegationer, der gerne vil ind og tale med os. Det kan også være, der er nogle samrådsspørgsmål, som dukker op, når vi får talt lidt mere med meneskene i det kirkelige landskab. For vi ved jo, at kirkedebatter rummer store følelser, og det skal der også være plads til.

Men det er da spændende med den frihed, der nu bliver, som fru Birthe Rønn Hornbech også var inde på, og om man kan få nogle flere præster med en anden finansieringsmåde end den, man har i dag. Vi er åbne over for at drøfte modellen, men vi vil gerne have drøftet: Hvor mange tror vi så på det i realiteten kan blive?

For i dag – sådan lidt forenklet sagt – koster en præstestilling jo et menighedsråd 60 pct. Når man så skal have en 100 pct.s finansiering af præsten, når der også skal være en pensionsordning – det skal man have et tillæg for – og når der er åremålsansættelse inde i det, og det plejer at koste et eller andet sted i nærheden af 25-30 pct., når alt dette skal medregnes, er det altså en præst, der nu kommer til at koste et eller andet